

ANA NOGUERA, CANDIDATA SOCIALISTA A L'ALCALDIA DE VALÈNCIA

Text: FRANCESC VIADEL / Fotos: RAFA GIL

"València està en venda"

Ana Noguera (Krefel, Alemanya, 1964) és la candidata del PSPV-PSOE a l'alcaldia de València. Membre de l'executiva federal del PSOE i regidora des de 1995 a l'ajuntament del cap i casal ha esdevingut una de les esperances de la renovació socialista.

Rita Barberà potser mai no trobarà una oponent més antitètica i d'ací tal vegada les agres llegendes del seu enfurismament d'alcaldessa contra aquesta valenciana del barri de Patraix. Els socialistes que la van votar massivament a les primàries han llançat contra la dreta de totes les dretes una dona de tan sols 34 anys, de considerable altura, ulls negres i cabells arrißats a qui li agrada discurssejar sobre política i que a més s'ha entestat a ser l'alcaldessa de València. Agosarada i alhora reflexiva compta entre els seus mèrits el de ser l'única membre de l'executiva federal socialista a qui no li van tremolar les cames apostant per Borrell. De la seua boca va eixir ara fa uns mesos que el govern de Rita Barberà representava la cultura del còctel, dels grans mil·lenaris i de la burgesia decadent.

—Des que va sonar el seu nom com a candidata a l'alcaldia pel PSPV-PSOE s'ha parlat molt sobre el seu origen familiar. Molta gent creu que pertany a la família dels constructors Noguera, una nissaga molt influent al si de la societat valenciana...

—No tinc res a veure amb aquesta família. Mon pare, ara jubilat, feia de mecànic de cotxes i és del barri valencià de Sueca. Després va emigrar a Alemanya i és allà on vaig nàixer l'any 64. Ma mare és de Benifaió (la Ribera Alta) i la seua és una família de treballadors de la terra, i ideològicament de socialistes convençuts.

—Supose que deu ser conscient que la seua candidatura va xocar frontalment amb tots aquells que se

sentien decepcionats per la caiguda de les llistes de l'ex-ministra de Cultura Carme Alborch. En aquell moment fins i tot es va arribar a dir que presentar Ana Noguera era el mateix que donar la victòria a Rita Barberà, els populars no es van estar tampoc d'escenificar una certa alegria pel seu triomf a les primàries socialistes...

"Rita Barberà té un concepte anacrònic de la ciutat, d'anar a la defensiva, d'emmurallar-se. No sap expressar la capacitat de lideratge de la ciutat respecte el seu país. Són coses que mai s'ha plantejat."

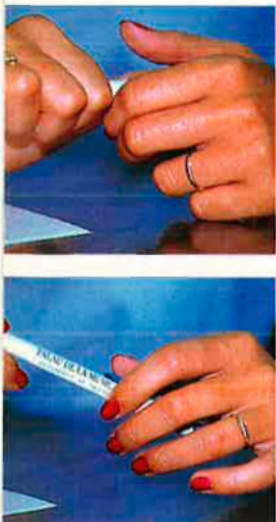
—El debat entre Carme Alborch i jo és una cosa que forma part ja del passat. Tot el món tenia dret a pensar que Carme Alborch era la millor persona per encapçalar la candidatura dels socialistes a l'alcaldia de València però en aquest moment la persona elegida sóc jo i haig de dir que faré tot el que podré per guanyar Rita Barberà.

—Perdone'm si insistesc a parlar d'Alborch però el fet és que quan va decidir no presentar-se a les primàries es va parlar de problemes interns del PSPV-PSOE. Ara aquests dies assistim també al debat entre Joan Romero i els seguidors de Ciprià Císcar i Antoni Asunción. Fins a quin punt creu que aquestes lluites poden perjudicar la seua consolidació com a candidata a l'alcaldia de València?

—Pense que hi ha menys enfrontaments del que aparentment pot semblar. Les primàries socialistes

han consolidat el partit. La militància segueix clarament una idea: estabilitzar-se i treballar per les eleccions. En aquests moviments em sent molt recolzada per tota la gent i no tenim cap problema intern.

—Amb tot algunes enquestes asseguren que Rita Barberà li porta més de deu punts d'avantatge en cas que hi haguera unes eleccions...

—Sóc conscient que tinc davant una dirigent del PP molt consolidada com és Rita Barberà, que a més té a les seues mans tots els instruments del poder, que és l'alcaldeessa i tot això. Però també vull dir que Rita Barberà té un gran inconvenient i és que no pot representar —pel seu caràcter i tarannà polític— el nou futur de la ciutat ni tan sols l'espai de centre que busca el PP darrerament. Espere donar alguna sorpresa.

—*Molta gent té la sensació que el PSPV practica des que està en l'oposició una política contradictòria amb el seu passat. Foren fermes defensors per exemple d'obrir l'avinguda Blasco Ibáñez fins al mar i avui en canvi vostès s'hi oposen aduint que això matarà el barri del Cabanyal-Canyamelar... com justifica aquest canvi d'estratègia política?*

—S'evoluciona. Les ciutats no són estàtiques i les decisions que eren vàlides fa deu anys potser ja no ho són avui mateix... en el cas del Cabanyal-Canyamelar mentre es decidia si es feia el projecte o no, s'han obert cinc avingudes a València.

Mentre que Rita Barberà aplica un determinat urbanisme del passat nosaltres pensem en el del segle XXI. És això canviar de posició? No: és evolucionar. Mira, en el cas del Cabanyal recorde que en el debat del ple del passat mes de juliol l'única explicació que el regidor d'urbanisme del PP, Miguel Domínguez, va donar, és que el projecte era un deute pendent amb els poblats marítims de València des de feia cent anys. Però la ciutat no era la mateixa, ni tampoc la gent, ni les necessitats, ni les seues ocupacions... abans no existia un turisme cultural, urbà... abans la ciutat no tenia connexió amb els poblats marítims i ara en canvi està molt ben comunicada. En el cas del Cabanyal dubte que el govern de l'ajuntament estiga fent solament un treball clarament urbanístic, crec que més prompte es tracta d'una operació especulativa. Hi ha molts rumors i el PP hauria d'aclarir-los. Es parla de noms de constructors, de compra-vendes... A la vista de tot això em pregunte per què Rita Barberà des de l'ajuntament ha deixat durant vuit anys que el barri del Cabanyal es degradara? Pel mateix de sempre: és allò de "deixem que es degrade i quan no sapigam com arreglar-ho l'enderroquem tot". Després hi ha una cosa que està per damunt de la decisió de qualsevol alcalde o alcaldeessa i és la voluntat de la ciutadania. L'opinió de la gent del Cabanyal és bàsica a l'hora de prendre una decisió. Ells són els que hauran de canviar de casa, d'entorn, de treball fins i tot si els enderroquen les seues cases. El PP no pot de manera unilateral prendre decisions sense comptar amb els veïns. Al meu parer l'administració municipal és la que està més a prop de la gent i això s'ha de fer efectiu.

—*Parlant d'urbanisme... s'ha comentat a bastament que l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de València és un feu de l'Opus Dei i que ni tan sols Rita Barberà pot controlar-la. Què hi ha de cert en tot aquest assumpte?*

—No sabria dir exactament quin és el grup que controla l'urbanisme d'aquesta ciutat, almenys amb la claretat que tu ho exposes. Quan es comenta moltes vegades que el PP no té un projecte per a la ciutat, que aquesta està paralitzada, cal dir que això respon a una realitat: s'ha fet un traspàs del poder polític a un determinat poder econòmic. En els vuit anys que porta Rita Barberà d'alcaldeessa s'ha anat veient que cada vegada es prenen menys decisions en l'ajuntament i se'n prenen més fora d'aquest. Qui pren la decisió de modificar els plans parcials? L'ajuntament i Miguel Domínguez? No. Ell decideix només aquelles coses que beneficien una elit econòmica d'aquesta ciutat, una elit molt determinada.

"Quan es comenta moltes vegades que el PP no té un projecte de ciutat cal dir que això respon a una realitat: s'ha fet un traspàs del poder polític a l'econòmic. El despatx de l'alcaldeia és una gran agència urbana."

La prova més evident la tinguérem quan aquest passat mes de juliol el PP aprovà una comissió mixta... mixta per a la concessió de llicències... entre Miguel Domínguez, com a regidor d'urbanisme, i alguns constructors. Tothom ho sap i ho veu. Hi ha moltes queixes d'empreses que ni tan sols poden participar lliurement en concursos. Es privatitzen els serveis públics amb exclusivitat, està passant ara mateix també amb Aigües de València... València està en venda, el despatx de l'alcaldeia és com una gran agència urbana on pots anar, et despleguen el plànol de la ciutat i tries. Hi ha una construcció d'habitatges que no coincideix amb la demanda real, estan canviant solars públics sense tenir en compte el patrimoni dels ciutadans. Solars que demà podrien convertir-se en espais per a l'esport o per a la cultura.

Què hi ha de cert, doncs, en el que em preguntaves? Crec que tot, i insistesc que el regidor Domínguez és en aquests moments el portaveu d'un grup, d'una elit econòmica que òbviament forma part del PP.

—*Sovint es diu que València és una ciutat que viu d'esquenes a la realitat del seu país. Una realitat que s'expressa en valencià i que existeix més enllà de tòpics com el de les falles o molt més lluny que la seua àrea metropolitana. S'ha plantejat aquesta qüestió alguna vegada? Què faria com a alcaldeessa per solucionar aquest problema?*

—Cert. Això enllaça amb el que et deia abans del que representa Rita Barberà. Ella té un concepte anacrònic de la ciutat, d'anar a la defensiva, d'emmurallar-se. No sap expressar la capacitat de lideratge de la ciutat respecte el seu país. Pensa per un moment només el que passa entre l'àrea metropolitana i el cap

i casal. Prompte necessitem d'ambaixadors entre València i les ciutats del nostre entorn. El govern de Barberà ha estat incapaç de resoldre el conflicte dels residus urbans de València que afecten aquestes poblacions del seu voltant. Les relacions són pèssimes.

Les coses que fa Rita Barberà no passen de l'àmbit de la plaça de l'Ajuntament i ho fa "ella", no l'ajuntament. El pes específic de València en el conjunt de l'estat s'ha perdut i això a pesar de tenir ací la presidència de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies. Només escoltem parlar de Barcelona, de Madrid o de Sevilla. La València de Rita Barberà viu a la defensiva encara que afortunadament la seua ciutadania no és així, crec que simplement és més moderna.

—*Que pensa de la pèrdua de la identitat lingüística de la capital del País Valencià?*

—Doncs que ací passa just al contrari del que està passant als pobles del país.

—*I s'han plantejat els socialistes la política lingüística que hauria de seguir l'ajuntament?*

—A mi em sembla que és molt important el que s'ha fet amb el pacte lingüístic, amb la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Era una qüestió fonamental perquè no podíem tenir per més temps un conflicte cultural permanent. La llengua no pot ser una disputa contínua. Resolta aquesta qüestió ara toca avançar en la normalització social del valencià valorant la riquesa que suposa tenir dues llengües. No podem prescindir d'una d'elles. Normalitzar aquesta situació és una de les meues prioritats. M'agradaria veure els museus amb indicacions en valencià, i no tans sols en castellà... i també, en francès i en anglès.

—*I que passa amb les relacions de València amb les ciutats de Castelló i Alacant?*

—La relació és dolenta. Rita Barberà crec que no s'ha plantejat mai aquestes qüestions del país i de València.

—**Deien quan se la comparava amb l'ex-ministra Carme Alborch que a diferència d'ella vostè seria capaç d'aguantar quatre anys més en l'oposició. Què en pensa, d'aquesta afirmació?**

—**La meua disposició psicològica no es ara mateix de perdre les eleccions. Sóc responsable, m'he compromès amb el meu partit i amb molts ciutadans a guanyar les eleccions i no vull ni plantejar-me una situació contrària a aquesta. Tinc l'obligació de guanyar l'alcaldia de València.**

Ciències i ha dotat d'algunes infraestructures d'importància la ciutat, com ara el Palau de Congressos...

—Ara s'acabarà el metro i me n'alegre molt...

—...*hi afegiria alguna infraestructura si fora l'alcaldesa de València?*

—El Parc Central, és com una obsessió. És molt necessari...

—*Però el PP assegura que aquest projecte ja està en marxa.*

—No, no... Barberà té l'habilitat de posar en marxa moltes vegades les mateixes coses sense que al final passe res. El Parc Central estava en el programa dels socialistes i ella el 91 l'inclogué també en el seu i després també en el del 95. Aquest juliol ja ha dit que també estarà en el programa de 1999. Cada vegada que fa una reunió sembla que pose les coses a funcionar però sempre estem igual.

—*La ciutat que pretén governar té uns seixanta mil pisos buits al centre i encapçala el rànquing de pobresa de les ciutats de l'estat espanyol, la qual cosa desmenteix un altre dels tòpics valencians, aquell d'una ciutat barata i on es viu molt bé... Entra aquesta qüestió dins de les seues prioritats polítiques, al seu parer quines són les causes d'aquesta situació?*

—Efectivament, hi ha uns milers d'habitatges buits i així i tot hi ha un creixement urbanístic especulatiu. Tot això lligat a la marginació social fa que ens plantejem nous reptes polítics. L'ajuntament ja no pot dedicar-se exclusivament a fer voreres i a netejar carrers. Hem d'afrontar problemes que fins ara només tractaven altres administracions diferents de la municipal. Les ciutats tenen ara mateix problemes com les bosses de pobresa, la immigració, el de col·lectius com el de les dones o el de la gent gran amb moltes deficiències de tipus social.

—*El PP ha construït a València l'Hemisfèric, la ciutat de les Arts i les*

